

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2017 r. – HeidelbergCement i Schwenk Zement/Komisja**(Sprawa T-380/17)**

(2017/C 249/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Niemcy) i Schwenk Zement KG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, M. Raible, U. Soltész, G. Wecker i H. Weiß)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 1650 final z dnia 5 kwietnia 2017 r. uznającej koncentrację za niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem porozumienia EOG – w sprawie M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie była właściwa do podjęcia decyzji dotyczącej transakcji, gdyż transakcja ta nie ma wymiaru unijnego. Komisja naruszyła prawo oraz art. 1 rozporządzenia Rady nr 139/2004⁽¹⁾ (zwanego dalej „RUEK”), gdy uznała HeidelbergCement i Schwenk – a nie bezpośredniego nabywcę, Duna-Dráva Cement – za „zainteresowane przedsiębiorstwa”.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 i 8 RUEK i dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, a także nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku uzasadnienia przy określeniu właściwego rynku geograficznego.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 2 i 3 RUEK, gdy zakazała transakcji nie wykazując przy tym istnienia znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji w znacznej części rynku wewnętrznego.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie przy dokonaniu oceny skutków transakcji pod kątem konkurencji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, gdy dokonała oceny i odrzuciła proponowany środek zaradczy.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się szeregu błędów proceduralnych, a zatem naruszyła istotne wymogi proceduralne, prawo skarżących do obrony oraz przysługujące im prawa podstawowe, a także zasadę dobrej administracji i spoczywający na tej instytucji obowiązek staranności.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja nie jest właściwa do zakazania nabycia Cemex Hungary, po tym jak zgodnie z art. 4 ust. 4 RUEK przekazała sprawę odnoszącą się do części transakcji dotyczącej Węgier węgierskiemu organowi ochrony konkurencji w celu zbadania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).